

vilde i høj Grad øges, dersom en Kirke ved Ordination af Kvinder vilde bryde den fælleskirkelige Tradition.

Dertil kommer, at der ogsaa i vort Land inden for store Dele af vort Kirkefolk er en saa afgjort Modstand mod kvindelige Præster — hvad enten Modstanden skyldes Skriftforstaaelsen eller Hensyn til nedarvet Kirkeskik —, at den paatænkte Reform ikke vil kunne gennemføres uden Strid, ja, bitter Strid, som ikke mindst under Hensyn til den nuværende Situation for enhver Pris burde undgaas, naar ikke absolut tvingende Grunde gør den til en uundgaaelig Nødvendighed.

Der maa indtrængende advares imod at gøre enkeltstaaende Tilfælde til Udgangspunkt for en Reform af saa omfattende Rækkevidde. Enkeltmenigheder kan ikke være berettigede til at foretage et Skridt, som paa Grund af Sagens principielle Natur i sine Konsekvenser vil komme til at forpligte hele Folkekirken.

Naar jeg har ventet indtil nu med at afgive min Erklæring, er Grunden den, at jeg ønskede at drøfte Sagen med Præsidenten for det kirkelige Verdensraad, som for kort Tid siden var i København. Han gjorde opmærksom paa, at man i den protestantiske Kirke i Frankrig har givet to Kvinder en „délégation pastorale“, som berettiger dem til at øve Præstegerning i fuldt Omfang uden Ordination. I Haab om, at der her kunde vise sig en Udvej af Vanskelighederne, har jeg anmodet ham om at sende mig en detailleret Redegørelse for denne Ansættelsesmaade af Kvinder i Kirkens Tjeneste.

I Betragtning af, at det drejer sig om en Sag, som vedrører hele Kirken, vilde jeg finde det naturligt, at Menighedernes valgte Repræsentanter, Menighedsraadene, fik Lejlighed til at afgive en Erklæring i denne Sag, ligesom jeg henviser til Forhandlingerne i det kirkelige Udvalg vedrørende dette Spørgsmaal. Forslaget om Ansættelse af kvindelige Sognemedhjælpere som et Led i Bestræbelserne for en Udvidelse af Kvindernes Tjeneste i Kirken burde tages op til fornyet Overvejelse og et alvorligt Forsøg gøres paa dets Gennemførelse (jfr. Betænkning angaaende Forholdet mellem Staten og Folkekirken S. 91 ff.).

H. Fuglsang Damgaard.

Til Kirkeministeriet.